

КОМУНІСТИ ЛЕНІНСЬКОГО РАЙОНУ ОБРАЛИ СВОЇМ ДЕЛЕГАТОМ НА XXVIII З'ІЗД КПРС СЕКРЕТАРЯ ПАРТКОМУ ВПІ БАБІЯ ВІТАЛІЯ МИКОЛАЙОВИЧА.

II Травня відбулася партійна конференція ВПІ. Комунисти обрали своїми делегатами на обласну партійну конференцію

БАБІЯ Віталія Миколайовича,
ВОЛКОВА Юрія Івановича,
ГОРШЕЧНИКОВА Гліба Васильовича,
ПЕТРОВА Віктора Борисовича.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАІН, ЄДНАЙТЕСЯ!

За інженерні кадри

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 19 (391)

П'ятниця, 18 травня 1990 року.

Виходить раз на тиждень

Ціна 2 коп.

Партконференція прийняла рішення, головну тезу якого хочеться процитувати повністю: «Рекомендувати цеховим парторганізаціям у процесі підготовки до XXVIII з'їзду КПРС і XXVIII з'їзду Компартії України і у відповідності з відкритим листом ЦК КПРС до комуністів країни «За консолідацію на принциповій основі» персонально розібратися з тими членами партії, хто співробітничав з політизованими об'єднаннями, організаціями та формуваннями, які стоять на антипартійних, антирадянських, антисоціалістичних позиціях. Рішуче розмежуватися з тими із них, хто допускає двоурівневу, очолює роботу по створенню альтернативних партій, підтримує сепаратистські, націоналістичні ідеї, веде огульні наклепи на КПРС, виступає з поглядами, які не сумісні з програмними і статутними положеннями КПРС».

Навіть при найпалкішому бажанні лексикону цього документа дуже важко назвати демократичною, такою, що обстоює догоровітний плюралізм нашої перебудови. Прощай, гласність, прощай думка! Думати по-своєму — небезпечно, а висловлюватися вголос — тим паче.

Отже, вертаємось до того «славного» одностайності, яке привело нашу партію на грань кризи, а з комуністів поробило слухняних солдатів командно-адміністративної системи?

Чи підносить така резолюція авторитет партійної організації в очах колективу? Чи захоче колектив йти за такою організацією, в котрій засуджується саме право думати і на цій основі робити реальні висновки, а отже, й реально діяти в реальних обставинах? Чи захоче колектив після кількох років плюралізму перейти на позицію «захопленого схвалення» неіснуючих досягнень або ж повного замовчування недоліків, бо віднині критика не популярна рішень і дій може кваліфікуватися, як огульний наклеп на партію?

Боюсь, що навіть цей звіт з інститутської партконференції теж можна оцінити, як продукт антипартійності, антирадянщини, антисоціалізму. Рішення конференції таке об'ємне, що кожне гостре, чесне, принципове слово при бажанні можна віднести до тих, хто проти «консолідації на принциповій

ГІРКІСТЬ ПОЛИНОВА

В цьому рішенні чути «музику» звичних заборон. Це «мелодія» тієї епохи, котра відзначалась тотальним одностайністю і дозволяла апарату керувати нами, як забagnet-ся.

Тим часом, на партконференції гостро і відверто засуджувалась саме ця лінія. Скажімо, професор В. К. Шановський, один з найавторитетніших наших комуністів, відзначив, що партія завше була тільки фоном для прийняття рішень, але сама їх не приймала. Її змушували втілювати в життя лінію апарату, а не лінію партії.

На чолі нашої партії не завше стояли найрозумніші і найталановитіші. Слухняні, пробивні, хитрі, балакучі, але не найрозумніші і ненайпринциповіші. Щоб такого більше не було, на з'їзд повинні поїхати не лицарі послухання, а бійці — наполегливі, мудрі, хоробрі, котрі б не боялись ні звинувачень, ні погроз, а могли обстоювати розум і демократію за будь-яких обставин. Тільки у цьому разі партія буде реальною, безздатною і авторитетною.

Рішення нашої партконференції дивовижно не відповідають змістові тих виступів, що звучали на ній. Від цього — враження сумбуру, поспіху, загальної втоми, ніби люди, збайдужівши до всього, спішають якомога швидше завершити зібрання. Може це і від того, що в залі погано працював мікрофон і доповіді комуніста В. Г. Балицького, по суті, ніхто не чув. Під час доповіді в залі висів той характерний монотонний, безугавний шум, коли і доповідач сам по собі і слухачі — теж. Це, зрештою, дало право комуністові І. Б. Матвееву, який сидів у перших рядах і, мабуть, щось почув, назвати доповідь «стрелтоцидною», себто, неперетравною (стрелтоцид знищує бактерії не якимись отруйними властивостями, а тим, що, не засвоюючись, нагромаджується і стає причиною смерті).

Товариш Матвеев висловив, очевидно, найраціональншу думку:

— Партія зараз перебуває в катастрофічному становищі і якщо «не встряхнеться»,

то в нинішньому своєму вигляді існувати не зможе. В Сумаїті було кілька кримінальних елементів, але комунисти не дали їм відсічі і вони стали диктувати свою волю. Дорогою платою за грубі помилки партії є Чехословаччина, Угорщина, Румунія, Прибалтика. Між керівництвом партії і її низовими ланками лежить провалля, але жоден із передз'їздовських документів не дає повної відповіді, як вийти з кризового становища. Отже, треба вибрати з усіх платформ найкращі принципи і консолідуватися на їхній основі.

— Я вивчив уважно всі передз'їздовські документи, — сказав у своєму виступі комуніст В. Г. Рущькой. — Більшість принципів розділів суперечать один одному, але найнебезпечніше те, що жодна з платформ не передбачає механізму виконання, наче їх ніхто й не збирається реалізувати, наче вони призначені тільки для того, щоб лишитись на папері.

Товариш Рущькой гостро порушував питання дальшої демократизації в партії.

— Як бути з тими, чий думки відрізняються від думки ЦК? Чи можна й далі миритися з тим, коли ЦК веде власну лінію, а не лінію партійного з'їзду і його діяльність виходить за рамки цієї лінії? Де і як зібратися тим комуністам, котрі несповна розділяють якесь рішення?

В. Г. Рущькой доходить висновку, що демократизм у партії тільки проголошено, але не впроваджено. Чимало комуністів мовчать з цього приводу або не погоджуються, але резолюція партконференції підтвердила гірку правоту Рущького.

Гострим був також виступ секретаря парткому інституту В. М. Бабія, особливо в тій його частині, де йшлося про діяльність, а, вірніше, бездіяльність ідеологічного відділу парткому.

— В кожного декана є заступник з ідеологічних питань, маємо потужний контингент високоосвічених суспільствознавців, які, на жаль, не беруть належної участі у вихованні студентів, маємо майже 800 комуністів в парторганіза-

ції, а, тим часом, неформали із СХУМУ розвішують листівки проти партії, влаштовують мітинги, знімають червоні прапори з гуртожитків, активну руйнівну роботу серед студентів веде на кафедрі АСУ один з наших викладачів П. Ф. Курузов і веде це на очах комуністів, які погоджуються чи не погоджуються з ним, але мовчать.

Комуниста О. І. Нижника в передз'їздовських платформах не влаштує те, що жодна не враховує повністю гіркого досвіду 70-ти років побудови соціалізму в нашій країні і тих помилок, що були при цьому допущені.

— Концепція єдиної недільної партії в єдиній недільній країні, — сказав Олександр Іванович, — виявилась придатною не на всі часи і тому рано чи пізно повинна бути переглянута. На жаль, цього не сталося й донині, а тому ми маємо зараз те, що збудували власними руками.

Вважаю, що жодну з передз'їздовських платформ не можна приймати за основу, але всі разом вони можуть послужити ідеїно-теоретичними матеріалами для прийняття основоположного документа.

О. І. Нижник вважає фракційність звичним явищем партії, КПРС, з його погляду, в нинішньому її вигляді не може очолювати перебудову і повинна стати партією, що не відрізняється від інших партій і на рівні з ними демократичними методами бореться за утвердження своєї авангардної ролі.

Іншими словами, жорстка, недемократична постанова партконференції інституту зовсім не відповідає тому плюралістичному думок, тій розкованості, що панували при обговоренні порядку денного. Дуже дивно й те, що постанова прийнята переважно більшістю голосів без натиску, без якоїсь особливої обробки, а з легкістю і навіть під окремих вигуків «розібратися персонально з кожним». Що це? Рішуче поправління на фоні різкого падіння загальної моралі, елементарна зневага в силі колективних рішень, чи втома і байдужість?

Давайте опам'ятаємось, люди! Ми ж зобов'язані своєю поведінкою сповідувати авангардну роль демократичної, передової сили, яка повинна вести колектив за собою.

І. ВОЛОШЕНЮК.

Зупинюся коротко на «Програмних принципах діяльності Компартії України». Для мене незрозуміло, чому ми повинні засуджувати все те, що було за сталінських часів, як говориться в принципах, і відмежуватись від «всього републіканського державного керівництва сталінського часу». Так і проситься думка Бориса Олійника, що за остан-

децентралізації та демократизації економіки.

В третьому розділі «Державної суверенної України» мені незрозуміло, для чого потрібно вводити українське громадянство. Що це дасть і кому це потрібно? На мою думку, це приведе до розмежування багатонаціональної України на українців і неукраїнців, а

ПРОТИ БУДЬ-ЯКИХ СТАТУТІВ

(З виступу на конференції комуніста А. Ко-челаби).

Важко ми настільки перебудували своє минуле в ім'я об'єднаного майбутнього, що настала пора вже оглянутись назад і подумати, а чи не повторюємо помилок минулого, з люттю плямуючи, розбиваючи їх по сталінськи?

Виходячи з цього, пропоную в констатуючій частині, де йде мова про засудження сталінщини, звільнитися від слів «тодішнього републіканського державно-партійного керівництва». Якщо ці слова залишити, то разом з сталінщиною засудуємо і плямуємо тих чесних людей, які гинули від рук сталінщини, стоячи на захисті справедливості.

В другому розділі «Пріоритети економічної політики» необхідно конкретизувати, що належить до відома республіки, а що до відома Союзу, особливо з таких питань, як транспорт, фінансово-кредитна та податкова політика, питань

самих українців — на «борців за самостійність» і тих, хто проти. Кінцевий наслідок — конфліктна ситуація на національній підставі.

В цьому ж розділі говориться про припинення дії союзних Законів, що виходять за межі повноважень Союзу. Виникає питання: «А хто буде арбітром у цій сварці між республікою і Союзом?»

Якщо не буде пріоритету вищого органу над нижчим, то у нас ніколи не буде правової державності, так ми зможемо дійти до того, що виконавчий комітет сільської Ради буде відмінняти закони республіки та Союзу.

Я категорично проти будь-яких Статутів Компартії України. Якщо буде Статут, то це буде окрема партія, яка може спілкуватися з КПРС тільки на основі конфедерації, а я за єдину КПРС, а не за конфедерацію.

Рішення комуністів

Нещодавно комуністи кафедри ТАМ машинобудівного факультету на своїх чергових зборах виступили з хорошою і благодушною ініціативою: вирішено одноденний заробіток перерахувати на будівництво міської дитячої інфекційної лікарні. Почин партійців кафедри підтримали всі комуністи МБФ. Однак, як виявилось, спорудження такої лікарні намічено на 1994 рік. Сьогодні ж у місті будується дитяча багатопрофільна лікарня за рахунок централізованих капіталовкладень, а за рахунок підприємств Ленінського району спо-

руджується терапевтичне відділення 4-ої міської лікарні, розширюється в ній дитяче відділення, яке буде наповнюватися сучасною апаратурою. Але для цього потрібні кошти.

Відтак, є пропозиція: підтримати ініціативу комуністів — машинобудівників і перерахувати одноденний заробіток партійців інституту на розширення дитячих лікувальних закладів міста.

Партійна конференція вузу одностайно підтримала ініціативу комуністів МБФ.

В. ПЕТРОВ, декан МБФ.

Дипломне проектування? Це — серйозно.

Кількісний показник ВПІ — (випуск 1989 р. — 1325 інженерів) можна вважати свідченням того, що інститут набрав силу й забезпечує регіон кваліфікованими фахівцями. Але потреби перебудови не можуть мати достатніми формальні показники, що включають середню оцінку захисту дипломних проектів — 4,2.

Як вказав Президент СРСР на нараді ректорів вузів 11 травня 1990 року, якість знань та їх обсяг недостатні. Проведена з ініціативи ректорату перевірка дипломних проектів та курсових робіт виявила серйозні хиби.

Багато проектів, скажімо, за змістом не розкривають можливостей випускника, бо є простим копіюванням матеріалів підприєм-

ства, до того ж застарілих.

Недопустимо збільшений обсяг кредиторських робіт та непотрібне роздування другорядних розрахунків і пояснень при наявності браку таких обов'язкових розділів, як огляд існуючих рішень та вибір оптимальної схеми проектуваного об'єкту.

Є чимало випадків порушень держстандарту, особливо при перевірці курсових робіт. При виконанні студентами курсових та дипломних проектів має місце незабезпеченість методичними матеріалами, більшість факультетів бракує залів для проектування.

Методична комісія ВПІ розробила і подає на обговорення вченої ради інституту перелік пропозицій для

усунення головних недоліків. Вченою радою запропоновано зменшити графічну частину на 25 — 30 процентів, підвищити вимоги в роботі державної екзаменаційної комісії, щоб вона пильнувала за відповідністю знань та умінь молодого фахівця офіційно затвердженій моделі. Захист дипломів у 1990 році повинен бути не формальною, а суттєвою оцінкою всієї роботи інституту. Треба відкинути, як помилковий, погляд на обов'язкове одержування дипломів кожним, хто провівся до закінчення інституту.

І. МАТВЄЄВ,
доцент, голова секції дипломного та курсового проектування методради ВПІ.

Багатолюдно в ці передекзаменаційні дні в залах науково-технічної бібліотеки інституту. Юнаки і дівчата напружено готуються до веснянолітньої сесії.
Фото Р. Кутькова.

Будемо відпочивати в Карпатах?

Тут, у Косовій Полянці на Закарпатті, не просто чудові, а по-справжньому чарівні місця. Стрункі смереки, стрімкі схили і урвища, чиста блакить неба, повітря, напоєне трунками гірської природи, прозорі джерела і пронизливо-холодні струмки. Одне слово, про відпочинок в таких місцях можна тільки мріяти.

Втім, ця мрія цілком здійсненна. Як офіційний представник інституту, я з цього приводу уже їздив у косовополянський колгосп «Карпати» і розмовляв з його головою Іваном Юхимовичем Чаусом. Землі в господарстві дуже мало, адже довкола одні гори і ліси, однак колгосп одержує мільйони прибутки, має курортний комплекс з диско клубом, рестораном, кафе, потужний столярний цех, будівельну базу, широко розвиває місцеві промисли. Сам голова колгоспу людина європейського типу, блискуче ерудований, чудовий співбесідник, знавець чотирьох мов. Познайомив мене з ним Воло-

димир Миколайович Матвійчук, начальник інститутського відділу (забезпечення, який має давні ділові стосунки з багатьма господарствами Закарпаття, зокрема, в Рахівському районі. Саме йому ми значною мірою й завдячуємо ідеєю спорудити в тутешніх місцях базу відпочинку ВПІ.

Урочище, в якому має розташуватись майбутня база, знаходиться метрів за 600 — 700 від Косової Поляни над добре впорядковану дорогою з твердим покриттям на схилі під горою. У двох місцях б'ють джерела мінеральної води, газованої самою природою, — набирай і тут же закупувай в пляшки. Поряд — крута гора, на вершині якої можна підвести канатну дорогу і влаштувати відмінний ліжний спуск.

Іван Юхимович Чаус вважає, що з допомогою колгоспу, в якому досить і будівельних матеріалів, і висококваліфікованих майстрів можна швидко спорудити базу відпочинку, причому не

сезонного характеру, а цілорічного функціонування.

Цілком погоджуюся з його міркуваннями, знаходжу їх резонними, переконливими і теж голосую за створення такої бази. Це було б просто прекрасно, адже Карпат, слава богу, ще не досягла радіація, тут озонно-чиста, дистильована кліматом гір, атмосфера, тут не завадить по два тижні нарід побувати кожному.

З Косової Поляни повідомили, що на початку травня правління колгоспу «Карпати» прийняло рішення про відведення земельної ділянки під базу відпочинку для Вінницького політеху. А 7-го травня на засіданні ректорату ВПІ була схвалена ідея цього будівництва.

Наприкінці місяця в Косову Полянку поїде делегація на чолі з ректором Б. І. Моким для того, щоб домовитись уже про строки будівництва і практичні взаємозв'язки.

В. ДУСАНЮК,
голова профкому ВПІ.

СОЦІОЛОГІЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ

СТУДЕНТИ У ВЧЕНІЙ РАДІ

Демократизація суспільства зачепила своїм крилом і студентське життя. Одним з її проявів є те, що студентів почали обирати до вченої ради інституту. Діло, безперечно, прогресивне, цікаве, але настільки нове, певною мірою навіть несподіване, що його треба серйозно вивчати, аналізувати, робити висновки і подавати пропозиції, щоб не вмерло або не перетворилося на формальність.

З цією метою соціологічна служба інституту провела в березні спеціальне дослідження, яким було охоплено 19 студентів — членів вченої ради.

Хто ж їх рекомендував сюди?

Згідно з відповідями — збори груп, курсів, факультетів, комсомольське і профспілкові бюро. Трое, правда, були направлені в раду волею деканів.

Чи хотілося студентам самим опинитися в такому представницькому виборному органі, адже ні для кого не секрет, що багато з них мало вірять в ефективність громадської роботи і, зокрема, громадських організацій?

Дев'ятеро опитуваних

казали, що в них був інтерес до нової справи, а восьмеро навіть хотіли потрапити до вченої ради.

І ось вони потрапили. Як це було сприйнято старшими товаришами, маститими вченими, досвідченими педагогами, одне слово, тими, для кого перебування в раді — звична річ?

— Поважають, уважно прислухаються до пропозицій, — такою була відповідь дев'яти респондентів.

— Байдужість. Абсолютно ніякого інтересу до нас, — відповідь ще дев'яти.

Отже, діаметральна протилежність.

Зате аж 16 чоловік зізнались, що дуже рідко вступають в ділові суперечки, дискусії з іншими членами ради. Тільки троє обговорюють питання майже на кожному засіданні.

Певна річ, це не може подобатись. В раду обрані, переважно, діяльні, активні студенти. Ім би хотілося впливати на хід інститутських справ, але вони цього не можуть зробити в силу того, що не знайомляться детально і заздалегідь з питаннями, що виносяться на обговорення.

З іншого боку, є проблеми, які для студентів чужі, мало — або й зовсім незнайомі. Тому вони вважають і, очевидно, цілком резонно, що їхня присутність на засіданнях в таких випадках не обов'язкова.

Наймолодші члени ради в один голос скаржаться, що рада дуже рідко розглядає питання, котрі стосуються безпосередньо студентів. Дехто з опитуваних не хоче перекладати вину за слабку активність на когось іншого, а вважає винними тільки і тільки себе.

— Досить відсиджуватись, треба виявляти більше ініціативи, — говорять вони і пропонують в окремих випадках надати студентській фракції навіть право «вето».

Таким чином, студентів — членів ради треба вчити мистецтву управління. А навчання це може набутися довільних, нетрадиційних форм — і консультація, і бесіда, і навіть заняття з тієї проблеми, яка має розглядатись.

Д. МЕЛЬНИКОВ,

викладач політичної історії ХХ століття.

ЛИРИКА

АЛЕКСАНДР ЕНІСЄЄВ

ЖУРАВЛИНА СТАЯ

Проплывала под тучами
Журавлина стая
Словно кем-то розлучена
Жизни радость живая.
Мы встречали их весело —
Посланцев синих далей,
Как-бы счастье занесено
Вместо жизни печалей.
Их курлыканье вяжется
В бисер тонкий и нежный,
И, глядя на них,
кажется —
Они дарят надежду.
А уходят и чудится —
Мы себя провожаем.
Коль не сбылось, не

сбудется —
Ах, досада какая.

МЫСЛЬ БЬЕТСЯ, КАК ПТИЦА...

Мысль бьется, как птица,
Не зная покоя —
То в платье царицы,
То в тряпье изгоя,
То ветром всеильным
Несется по свету,
То тяжелой провиной
Закрывает рассветы.
Порою теснится
В ущелье бесплодном,
Ей нигде раскрыться —
Она неугодна.
И совесть нередко
Ей ставит препоны,
Душа в тесной клетке,
Зачем ей короны?

В тайге и пустыне,
Житейских кюветях,
Ей горше полыни
Во тьме искать света.
Подняться бы выше
Чуть-чуть над планетой.
Взглянуть на все с
крыши,
Увидеть рассветы.
Как это непросто —
Самой быть собою,
Отбросить все гости,
Плескаться волною.
Живою надеждой
И правдой живою.
Храня свято нежность
Среди непокоя.
Как трудно в ненастье
Не сбиться с дороги.
Найти свое счастье
У жизни порога.

Лідери олімпіади

Відбулась чергова математична олімпіада інституту, організована кафедрою вищої математики. Її учасниками стали 48 найобдарованіших молодих знавців цього предмету.

Насамперед відзначимо, що пакет олімпіади мистив вісім задач. А їх правильне розв'язання вимагало далеко не стандартного математичного мислення, своєрідної інтуїції, досконалої теоретичної підготовки з вищої математики.

За своїм змістом задачі рівнозначні тим, які

практикуються на математичних олімпіадах втузів республіки. І цим укладнювалось суперництво учасників змагання.

Особливою активністю на олімпіаді відзначилися студенти-іноземці. Більшість з них показали хорошу математичну підготовку, добре володіння предметом, що й обумовило їх лідерство. Тим то і був забезпечений успіх студента першого курсу енергофаку Дня Тхань В'єта, який заслужено виборов перше місце. Друге міс-

це завоював студент-першокурсник радіотехнічного факультету Сергій Печений, а третє посів студент IV курсу РТФ Микола Суконніков.

Користуючись нагодою, від імені журі математичної олімпіади ВПІ щиро поздоровляю переможців і бажаю їм подальших успіхів в зростанні математичної підготовки, як основи в оволодінні професією інженера.

Ю. ПОЗДНЯКОВ,
голова журі математичної олімпіади.

Редактор І. ВОЛОШЕНЮК.